

Roures gegants

L'indret de la Teuleria o de les Canals del Carig és proper a l'església del petit poble de Lliurona, en un coll que separa les conques del Borró i de Manol. És fàcil identificar-lo, perquè hi conflueixen els vials provinents de Beuda i de la carretera de Figueres a Olot, on surt la que puja a la Mare de Déu del Mont. Des d'aquí hi ha 18,8 quilòmetres; des de l'aparcament beudanenc, 10,2. Els noms de l'indret són clars: Carig és el d'un casalici veí; Canals ve dels conductes fets amb pins rajolets o amb tubs de plom que duïen aigua a la casa; de l'antiga Teuleria en queden els vestigis d'un forn i una escampadissa de trossos d'obra.

A les contrades que envolten les Canals s'assenten so-

ques de roure d'entre les més gruixudes dels Països Catalans, potser les que ho són més. Moltes d'aquestes testimonien rouredes pretèrites que van aterrar-se sense pietat. Dels arbres supervivents, alguns es drecen vigorosos, d'altres han patit derrotes severes o s'han mort, per bé que tots ens emocionen per la gran massa de fusta que han posat. Dos minuts abans de les Canals venint de la carretera de Figueres a Olot, el roure del clot de la Teuleria estén una branca poderosa i plena de vida. La pista que hi frega ens porta en quatre minuts a la font del Bac i al roure dels Capellans, un vellarcàs de soca immensa. En canvi, la capça actual és molt pedrejada; és a dir, malmesa. Baga enllà fariem cap

ERNEST COSTA I SAVOIA > TEXT I FOTO

al roure del Serrat de l'Om i a d'altres arbres que donen fe d'una roureda del Carig que es capolà en travesses de tren.

Si de les Canals enfilem el vial de Beuda, al cap de mitja hora llarga tindrem a l'esquerra la soca de més de sis metres de volta del roure de la Collada. De la capça només en perduren brancons i tanys. A l'hivern pensarem que la planta s'ha mort. Però quina alegria quan passat Sant Josep descobrim que ha borronat! I quan els borrons rebenten i es desclouen fulletes novelles! Unes arrels potents seccionades graponerament per la pista la fixen al sòl. Amb tot, sembla que l'investida més greu va rebre-la en esclatar-hi una bomba de la guerra del 1936. Aleshores

es devia esbrancassar i es devia produir la ferotge ganivada en forma de xemeneia que mostra avui.

A vuit minuts de les Canals i en direcció a Lliurona assolim la gràcil creu del Carig, unes saleres vistents, una suggeridora paret de pedra seca, antics conreus deliciosament herbats i el valent roure Corder o dels Carrabiners; amagada i a un tirant de pedra hi ha la gran casa del Carig. Tres minuts pista principal amunt en surt una a l'esquerra que porta al nucli de Lliurona passant per les despulles d'un roure grandíols abatut per una ventada, pel cementiri i per l'Hostal de l'Arç, on vivia un músic sense solfa tan estimat com Fonso de Lliurona. Però això ja seria un altre «Exteriors».